

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4244/2021
29.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Божидара Вујичића и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радиша Јовић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., кога заступа Милосав Милићевић из ..., ради утврђења права прече куповине и поништаја уговора о купопродаји, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2599/2020 од 11.03.2021. године, на седници одржаној 29.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2599/2020 од 11.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2599/2020 од 11.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П 191/2018 од 06.07.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио: да се утврди право прече куповине тужиоца на пољопривредном земљишту к.п. бр. ... уписане у ЛН број ... КО ..., укупне површине 0.07,21 ха; да се поништи уговор о купопродаји ОПУ 164/2016 од 17.03.2016. године оверен од стране Основног суда у Куршумлији по ком уговору су тужени ББ и ГГ описану парцелу продали туженом ДД за цену од 60.000,00 динара; да се наложи туженима ББ и ГГ да под истим условима сачине уговор о купопродаји са тужиоцем да га овере код суда који ће бити подобан за пренос права својине на к.п. бр. ... КО ..., да се наложи туженом ДД да трпи промене на спорној к.п. бр. ... у корист тужиоца и да се огласи да по правноснажности те пресуде из депозита Основног суда у Куршумлији прими на име повраћаја исплаћене купопродајне цене туженима ББ и ГГ износ од 60.000,00 динара. Ставом другим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2599/2020 од 11.03.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаним правноснажном пресудом, одлучено је о тужбеном захтеву за утврђење права прече куповине и за поништење уговора о купопродаји, којом је утврђено да је тужбени захтев неоснован. О овом праву тужиоца, нижестепени судови су одлучили применом одговарајућих одредаба материјалног права, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, а ревизијом се не указује на другачије одлуке судова, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења, поднета је 21.04.2016. године. Означена вредност предмета спора је 60.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, при чему вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић